

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Ioanni pratensi

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

quoniam societatem. Quia autem addidi: multos errores factos per aliquos/ qui vitę integratam ostentant ut ipse nosti contumaciam de vobis nuper habitam: non ob virtutem multorum/sed ob nonnullorum vitiositatem esse factam: non ad laudandos sed ad cōprimendos quodam esse indicatam. Nam de sceleribus a me scriptis ita tibi indignum videri/satis miror. Si ratonibus ista probanda essent/non exemplis; satis possem dicta mea defendere, sed neminem volo a me nominari, citius a causa decidam/et aliquos proferam. Quos si ignoras: beatum te iudico qui careas ea molestia. Sin dislimulas: laudo prudentiam tuam qui occulta velis esse & recta ea quibus cognitis/ & multi ad imitandū incitarentur. & paucorum culpa ledetur unius famam. Non sum infensus/mihi credas velim/illi religioni. Sed despicio illos/qui religionis sue habitum spe questus faciunt: & vestes tamen mutantes/prioris vite lordes mitrime abiecentur. De se tamen ipsi videris: mihi id agendum est/ut mihi ipsi prospiciā. Reddet unusquisque rationem vilificationis sue. Vnum scias: me quis sim malus/tamen abhorre ab eorum secta qui simulatione boni non tam ceteros/ quam seipos fallunt. Quibus neque amicum me/neque beniuolū prospiceor. Nil confirmat vestis frondosa ad virtutem/sed mores & vita sanctimoniam. Ceterum de loco illo/edificē ne an deserat mihi parua est cura. Videant illi quibus id est utile futurum. Nam ego illorum doctrinā/aut expensis non egeo. Letabor tamen cōmodo coemulatorū meorū eosque quoad potero iūtabeo cum tempus se dabit: ut qd̄ cūpiant aſsequantur. Verum miror multorum curiositatem: qui maiorem salutis altius/et sue follititudinem capiunt. Sed alios omittramus. Tu in ista prædicatione: & eam prouinciam suscipe quae demandetur tibi. Aedificandorū vero locorum alijs curam relinque. Tibi persuade ubi cuncti fueris/ ibite posse servire Deo. Boni vero publici follititudinem atque onus tantū suscipe/quātū tibi imponitur. Nam neque Episcopus es: neque cōmissa est tibi cura ceterorum. Scis quotquot venerunt/ fures esse & latrones. Dixit qui venerunt/ non qui missi sunt. Vale. & me ama. Romē octauo Kalēn. Martij.

Poggii florentinus Ioanni Pratensi S.D.P.

Ita mihi recte agendi mens perpetuo detur: ut summe gaudeam te esse vicarium archiepiscopi Pisani. habes enim virum & prudētem & perhūcum eum/cum quo ei mihi famulū ab adolescentia summa vīte cōsuetudo: ut existimem tum virtute tua primum / tum etiam amicitia nostra te illi acceptiorem futurū. Scio enim te non reticuisse/qua sumus inter nos mansuetudine ac beniuolētia: quod illi non dubito fore admodum gratum: si tamen pristinum in me amorem seruauerit. Quis quis tamen is fuerit/non diffido ex nostra coniunctione propensiorem erga te fore archiepiscopi voluntatem. Nunc vero te pro nostra amicitia hortor moneo: ut has studiorum tuorum primitias tales esse velis/ut ex agro & fertili & bene culto prodire videantur. Cultura vero animi vestis est: que uberrimos fructus parit. Hancam pletere hāc exercere: curaque omni diligentia: ut prater doctrinam iuris/ recte quoque viuendi studium confequaris. In primis corruptelas fuge: teque immaculatum a peccatis seruare: neque pagas/quoad potest fieri/ cuius te poenitere necesse sit. Inter cetera iusticiam colere recte iudica: & quicquid agis/ Deum spectatorem cogita. Præstat enim pauperiorem esse integris moribns/ quod diuitem vita perdita. Id age: ut iuris scientia non solū afferat subsidiū/fed & virtutis ornamentiū. Hi enim rectissimi me mihi vitam institueri videntur: qui rerum doctrinā cōiunguntur cum sanctimoniam viuendi. Sed omnia aſsequis si fugeris auriculam malorum omnium irritamentū. Scripti haec paucis propter amorem in te meum: que tu accipias in bonam partem volo. Alter fortasse te ad lucrum & queſtum exhortaret. Illud & ego tibi suradeo: dum modo non sit a virtute seūmetum. Nam in turpitudine nihil potest esse uile. Sed hacten melius. Vale.

Confidit
frugit